

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 listopada 1873 r.

zawierające

przepisy wykonawcze do ustawy o post. karnem

z d 23 Maja 1873, l 119 Dz u p

(Umieszczone w Dzienniku ust. państwa w zeszytcie LVII
z d 25 listop 1873 i l 152)

Na język polski przełożył

Dr. Włodzimierz Czemeryński.

WE LWOWIE.
Nakładem księgarni Seyfartha i Czajkowskiego.

Z drukarni Ludowej pod zarządem St. Baylega

1875

3165-

4760

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości

z dnia 19 listopada 1873 r.

**ktorem wydano w porozumieniu z ministrem spraw
wewnętrznych przepisy wykonawcze do ustawy
o postępowaniu karnem z 23. Maja 1873 r.**

l. 119. Dz. u. p.

(umieszczone w Dz. u. p. w zeszycie LVII pod N 152)

W porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych rozporządzam na mocy artykułu IX ustawy z dnia 23 maja 1873 r. l. 119 Dz. u. p., wprowadzającej ustawę o postępowaniu karnem, co następuje.

Artykuł I.

Ponizej umieszczone przepisy wykonawcze do ustawy o postępowaniu karnem z 23. maja 1873 r. poczynają obowiązywać równocześnie z takową, a więc, w myśl porozumienia się z c. k. Najwyższym Trybunałem sądowym i kasacyjnym — z dniem 1. stycznia 1874 r.

Artykuł II.

Równocześnie przestają obowiązywać wszystkie te przepisy wydanej rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. czerwca 1854 l. 165 Dz. u. p. instrukcji co do wewnętrznej działalności

urzędowej i porządku czynności władz sądowych w sprawach karnych, tudzież rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. sierpnia 1854 r. l. 201 Dz. u. p. co do wewnętrznego urządzenia i porządku czynności prokuratury rządowych, które dotyczą przedmiotów nową ustawą o postępowaniu karnem lub poniżej umieszczonymi przepisami wykonawczymi unormowanych, — wreszcie zawarte w powyższych rozporządzeniach odwoływania się do ustawy o postępowaniu karnem z d. 29. lipca 1853 r.

Artykuł III.

Wszelkie inne w cesarskich rozporządzeniach, w postanowieniach i reskryptach ministerjalnych zawarte zarządzenia i pouczenia, które obok instrukcji dla sądów karnych i przepisów dla prokuratury rządowych, dotychczas w urzędowych czynnościach władz w postępowaniu karnem działających obowiązywały, pozostają o tyle niewzruszone, o ile albo nie stały się w skutek usunięcia ich podstawy, bezprzedmiotowymi, albo nie zostały zmienione przez postanowienia nowej ustawy o postępowaniu karnem i przez zarządzenia celem wykonania tejże wydane.

G l a s e r w. r.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do ustawy o postępowaniu karnem z d. 23 maja 1873.

Część pierwsza.

Postanowienia o urzędowych czynnościach sądów
w sprawach karnych.

I. Co do ustroju sądownictwa.

§. 1.

W myśl ustawy o postępowaniu karnem należy w obecnym ustroju sądownictwa pod nazwą „Trybunał pierwszej instancji” rozumieć sądy krajowe i obwodowe, a pod nazwą „Trybunał drugiej instancji” wyższe sądy krajowe.

W Trybunałach, w których za przyzwoleniem ministra sprawiedliwości osobne istnieją oddziały dla spraw karnych, a do których prowadzenia osobni są ustanowieni przełożeni, powołani są ci ostatni do wykonywania tych czynności urzędowych, jakie ustawa o postępowaniu karnem naczelnikowi (prezydentowi) Trybunału pierwszej instancji przydziela.

§. 2.

Złożenia stałych wydziałów (senatów §. 18. ust. o p. k.) winien przełożony Trybunału corocznie w ten sposób przedsięwziąć, iżby senaty mogły z po-

czątkiem roku zaraz swą czynność rozpocząć. Wolno jest przelożonemu ustanowić tych samych sędziów jako członków i zastępców do kilku wydziałów.

Uskutecznione złożenie wydziałów w §§. 12 i 13 u. o p. k. określonych, nazwiska członków pojedynczych wydziałów zastępców, i porządek wstąpienia tych ostatnich należy przez przybicie na gmachu sądowym obwieścić a doniesienie o rzeczonym złożeniu przedłożyć wyższemu Sądowi krajowemu w podwójnym wypisie.

Przełożony wyższego sądu krajowego przedłożyć ma jeden wypis rzeczonych doniesień, równie jak doniesienie o utworzonych przezeń w myśl §. 15 u. o p. k. wydziałów, Trybunałowi kasacyjnemu.

W ten sam sposób donosić należy bezzwłocznie o zmianach w ciągu roku zaszłych.

§. 3.

W razie zaszłego w myśl ustawy z d. 23 maja 1873 r. l. 120 Dz. u. p. tymczasowego zawieszenia czynności sądów przysięgłych należy w wypadkach, gdzie wedle §. 3 rzeczonej ustawy winno nastąpić wzmocnienie kolegium orzekającego, dodać wydziałom wedle §. 13 ust. 1. u. o p. k. ustanowionym, dwóch stałych członków i zastępców.

§. 4.

Do przedsiębiorania czynności urzędowych, ustawą o postępowaniu karnem sądom powiatowym przydzielonych, powołanym jest przedewszystkiem sędzia powiatowy. Czynności te może on do samoistnego załatwienia przydzielać ustanowionym przy sądzie powiatowym pomocniczym urzędnikom sędziowskim —

o ile ci do tego według ustawy są uzdolnieni. Uchwały któremi aresztowanie zarządzono lub uchylono, sprawozdania i odezwy do innych władz należy zawsze, jeżeli niezachodzi niebezpieczeństwo zwłoki, przedłożyć sędziemu powiatowemu do potwierdzenia. Dla prowadzenia dochodzeń wstępnych i śledztw wstępnych może sędzia powiatowy wydać pomocniczemu urzędnikowi sędziowskiemu stanowcze polecenia i zobowiązać go do zasiągnięcia jego przyzwolenia co do czynności ważniejszych na zwłokę pozwalających.

II. Co do prowadzenia spraw w Izbie Radnej.

§. 5.

Weszłe do Izby Radnej akta może przewodniczący takowej, członkom Izby Radnej jako sprawozdawcom do opracowania przydzielić.

W Izbie Radnej może także, wyjąwszy w wypadku z §. 113 u. o p. k., w razie powziąć się mającej uchwały co do zarządzenia przez członka Trybunału, wydanego, nastąpić przedtem przesłuchanie tegoż członka.

Znoszenie się pisemne między Izłą Radną a Trybunałem, jakoteż między pojedynczymi członkami tegoż nastąpi przez udzielanie referatów

§. 6.

Jeżeli przewodniczący Izby Radnej przy sprawowaniu swego urzędu uzna za potrzebne wydanie zarządzenia przekraczającego jego zakres działania, winien o tem natychmiast przełożonego Trybunału zawiadomić. Przełożony Trybunału może każdego czasu na posiedzeniu Izby Radnej zażądać wyjaśnień o toku jej czynności.

§. 7.

Izba Radna winna czuwać nad tokiem wstępnych dochodzeń i śledztw, sądom powiatowym wedle §. 12. ust. 2. u. o p. k. przydzielonych.

§. 8.

Izba Radna może sądom powiatowym, którym wstępne dochodzenie lub śledztwo poruczono, polecić przedłożenie aktów w szczególności i w tym celu, ażeby zastępcy oskarżyciela lub obwinionego w wypadkach, w których ci uprawnieni są do wglądu w akta, takowe im ułatwić.

*III. Co do pojedynczych czynności urzędowych
w postępowaniu karnem.*

1. Doniesienia.

§. 9.

W razie wniesienia do sędziego śledczego doniesienia ustnego, należy o takowem spisać protokół, a donosiciela w taki sposób przesłuchać, izby uży skano podstawę do dalszych czynności urzędowych potrzebną. Czynności urzędowe nie cierpiące zwłoki, mogą być przedsięwzięte nawet przed spisaniem protokołu.

§. 10.

Sędzia śledczy jest obowiązany w razie jeżeli w toku swej czynności urzędowej dowie się o okolicznościach wskazujących na jaki czyn karygodny lub na sprawcę, a o których prokurator rządowy niema jeszcze wiadomości, tegoż bezzwłocznie o tem zawiadomić.

2. Wnioski oskarżyciela.

§. 11.

We wszystkich wypadkach, w których sędzia śledczy jest obowiązany do zasiągnięcia rozstrzygnięcia Izby Radnej, ponieważ się waha przychylić do wniosku oskarżyciela, winien on spowodować bezzwłocznie rozstrzygnięcie Izby Radnej.

§. 12.

Sąd powiatowy jest obowiązany do zawiadomienia prokuratora rządowego na żądanie o stanie postępowania karnego z powodu zbrodni i występków, do odpowiedzi na czynione w tym względzie zapytania i do przedłożenia mu aktów celem ich przeglądu.

3. Dziennik.

§. 13

Jak skoro zostanie w sądzie dochodzenie lub śledztwo wstępne z powodu zbrodni lub występków wdrożonych, winien sędzia śledczy założyć dziennik.

W wypadkach przekroczeń należy tylko wówczas założyć dziennik, jeżeli oprócz doniesienia, protokołu rozprawy i wyroku jeszcze więcej aktów się nazbiera.

W razie wyłączenia jakiej sprawy karnej (§§. 57 i 58 u. o p. k.) należy co do wyłączonej sprawy osobno założyć dziennik i w obu dziennikach wzajemny stosunek uwidocznąć.

Że nastąpiło wyłączenie aktów, należy w dzienniku pierwotnie prowadzonej sprawy karnej zanotować.

W razie, gdy te same akta w obu sprawach karnych stają się potrzebnymi, można wedle potrzeby tam gdzie niema pierwopisów, dołączyć odpisy tychże.

4. Termina nieodwłoczne.

§. 14.

We wszystkich wypadkach, w których rozpoznanie sądowe zawisłem jest od upływu pewnego terminu, należy takowy dokładnie mieć w ewidencji. Jeżeli zaniedbanie terminu pociąga za sobą uwolnienie uwięzionego a obliczenie terminu jest wątpliwem, należy bezzwłocznie zasięgnąć rozstrzygnięcia Izby Radnej.

Jeżeli w razie zaniedbania terminu przez prokuratorją rządową powinno się wedle §. 27. u. o p. k. postąpić, należy o tem bezzwłocznie przełożonego Trybunału zawiadomic.

§. 15.

W razie wezwania oskarżyciela przy wyłączeniu pewnej sprawy karnej do oświadczenia się w myśl §. 57 ust. 3 i 4 u. o p. k., należy mu do tego ile możności krótki wyznaczyć termin.

5 Protokoły

§. 16.

W protokołach należy uwidocznic sąd, który czynność urzędową przedsięwzię, przyczynę tejże i godzinę jej rozpoczęcia. Jeżeli przesłuchanie obwinnionego trwa przez czas dłuższy, należy także i czas zakończenia zanotować.

§. 17.

Jeżeli protokółarnie słuchany znak ręczny dołoży (§. 105 u. o p. k.) winien pisarz przy tym znaku nazwisko jego umieścić.

§. 18.

W razie przybrania tłumacza przy przesłuchaniach, należy najpierw na jednej stronie protokołu napisać pytanie w mowie sądowej a pod tem dosłowne tegoż tłumaczenie, na drugiej zaś odpowiedź w języku przesłuchanego a pod tem dosłowne jej tłumaczenie.

6. Świadkowie sądowi.

§. 19.

Przełożony powinien się wcześniej postarać o zamówienie ogólne w siedzibie sądu świadków sądowych a w razie potrzeby winien się porozumieć pod względem wyboru osób zdolnych z naczelnikiem gminy.

7. Wykaz obrońców.

§. 20.

Jezeli którym z pomiędzy wpisanych do wykazu obrońców, odjętem zostanie w ciągu roku prawo do występowania wobec sądu jako zastępcy w sprawach karnych, winien o tem wyższy sąd krajowy, sądy karne swego okręgu, jakoteż Trybunał kasacyjny zawiadomic.

Jezeli kto, występując w sądzie jako zastępca w sprawach karnych, odwołuje się na wpisanie go do wykazu obrońców w okręgu innego wyższego sądu krajowego, może sąd zazaćdac dowodu co do tego wpisania,

8. Wezwania.

§. 21.

Wezwanie do obwinionego wystosowane należy w aktach uwidocznic. Doręczenie nastąpi zwyczajnie przez woźnego lub naczelnika gminy.

9. Przesłuchanie obwinionego.

§. 22.

Przy przesłuchaniu obwinionego winien sędzia śledczy także dochodzić, w jaki sposób możnaby poszkodowanemu przyjść w pomoc, co do zwrotu jego szkody.

Jeżeli obwiniony zapuszcza się przy przesłuchaniu w opowiadanie lub w przyznanie takich czynów karygodnych, o których sąd niema wiadomości, wówczas i to zeznanie obwinionego spisać należy.

10. Aresztowani.

a) Dostawienie obwinionych.

§. 23.

Przełożeni Sądów winni zarządzić, ażeby ich o każdym aresztowaniu i dostawieniu aresztowanego natychmiast zawiadomiono, i ażeby aresztowanego tymczasowo pod straż wzięto.

O dostawieniu należy zaraz zawiadomić sędziego, który ma sobie poruczonem prowadzenie tej sprawy karnej, ażeby poczynić się mające kroki na czasie, a w razie gdy ustawa do czynności urzędowej, pewien termin wyznacza, wśród ustawnego terminu, mogły być przedsiębiorzone.

O każdym zamknięciu należy zawiadomić prokuratora rządowego, o ile nie rozchodzi się o oskarżenie prywatne lub oskarżenie w zastępstwie.

W razie uwięzienia więcej osób wedle §. 181 u. o p. k. należy zastosować przepis §. 17. instrukcji dla sądów karnych z 16. czerwca 1854*).

b) Zamknięcie obwinionego.

§. 24.

Przy każdym zamknięciu należy:

1) sporządzić dokładne opisanie osoby i ubrania aresztowanego;

2) aresztowanego i suknie jego dokładnie przeszukać;

3) wszelkie znalezione pisma, pieniądze, broń i inne przedmioty, za pomocą których mógłby się uwolnić, siebie lub innych uszkodzić, jakoteż przedmioty lub znamiona do czynu karygodnego się odnoszące, od aresztowanego odebrać — dokładnie opisać i wziąć w przechowanie sądowe.

*) przepis § 17 opiewa:

Jeżeli z powodu ilości obwinionych w toku śledztwa sądowi dostawionych niemoże nastąpić przesłuchanie tychże przez jednego sędziego śledczego z należytą szybkością (§ 179 u o p. k.) i jeżeli w szczególności w wypadku §. 181 u o p. k. zachodzi obawa, że rozstrzygnięcie, które z przetrzymanych osób w zamknięciu pozostać mają, nie będzie mogło w trzech dniach nastąpić, winien przełożony sądu przesłuchanie to przez więcej urzędników do wykonywania urzędu sędziowskiego uzdolnionych zarządzić.

Przy zastosowaniu przepisów w §. 58 instrukcji dla sądów karnych z 19. czerwca 1854 *) zawartych a prawiących o wyznaczeniu więzienia, w którym obwiniony ma być osadzonym, należy się trzymać przepisów §. 184 u. o p. k.

§. 25.

Gdy został zarządzonym areszt śledczy przeciw obwinionemu i tenże pouczone o przysługujących mu przeciw temu środkach prawnych, należy w protokole zanotować, że tak uczyniono.

§. 26.

Sędzia śledczy winien utrzymywać osobny spis osób zostających w więzieniu, dla zapobieżenia znowom i o każdym wypadku zarządzenia lub zniesienia takiego aresztu przełożonego sądu zawiadomić. Przełożony sądu czuwać winien starannie nad tem, by najdłuższego czasu trwania takiego więzienia w §. 190 u. o p. k. określonego nieprzekroczo.

*) Opiewa on jak następuje

Przy wyznaczeniu więzienia, do którego ma się obwinionego przyjąć, należy zachować przepisy § 164 (obecnie 184) u o p k Wyznaczenie to należy przy Trybunałach do przełożonego sądu, lub do tego radcy, któremu przełożony nadzór więzień poruczył, a jeżeli potrzeba po nastąpieniem porozumieniu się z sędzią śledczym.

W razie zapełnienia więzień aresztowanymi, winien sąd w miejscu właściwem szukać pomocy, a w razie potrzeby starać się, iżby część skazanych mających odbyć swą karę więzienną przy sądzie. odstawioną została do innego miejsca kary.

§. 27.

Gdy zarządzenie co do aresztowania nie nastąpiło w czasie należytym, winien sąd powiatowy donieść o tem w wypadku §. 89 ust. 3 u. o p. k. starszemu prokuratorowi rządowemu lub Izbie Radnej, zaś w wypadkach przekroczeń prokuratorowi rządowemu.

c) Protokół co do uwięzionych.

§. 28.

Co do wszystkich uwięzionych należy prowadzić protokół.

Protokół ten zawierać ma następujące oddziały:

1. Liczbę bieżącą, pod którą uwięzionego się wpisuje. Liczby te następują bez przerwy od początku do końca roku. Z końcem roku przenosi się pozostałych w zamknięciu do protokołu przyszłego roku w tym porządku w jakim byli zapisani w poprzednim protokole, zaczynając liczby od początku.

2. Dzień przyjęcia do aresztu.

3. Nazwę władzy lub publicznego organu przez który oddanie do aresztu nastąpiło.

4. Imię i nazwisko aresztowanego.

5. Liczbę więzienia i szczególne ostrożności, jakich użyć należy.

6. Zachowanie się uwięzionego w areszcie.

7. Dzień i sposób zakończenia aresztu.

d) Środki ostrożności względem uwięzionych

§. 29.

Uwięzionemu niewolno gotowych pieniędzy zostawić ani też dawać.

Przełożony sądu oznaczy, z jakimi środkami ostrożności wolno uwięzionym w ogóle ubranie, pościel, pożywienie i inne przedmioty z po za więzienia donosić. W razie ich dostarczania należy przedmioty te przed ich użyciem dokładnie przepatrzyć.

Uwięzionemu, obwinionemu o zbrodnię, na którą zagrożoną jest kara śmierci lub przynajmniej pięcioletniego więzienia, niewolno nigdy innych dawać potraw, prócz w zakładzie więziennym sporządzonych

§. 30.

Przepisy w §§. 186 i 187 u. o p. k. dla sędziów śledczych wydane, winien w wypadkach — gdzie nie wkracza sędzia śledczy, przestrzegać sędzia do prowadzenia sprawy karnej upoważniony.

Postanowienia tych paragrafów zachować należy także przy zastosowaniu zawartych w §§. 76 i 78 instrukcji dla sądów karnych z 16. Czerwca 1874 *).

*) Przepisy te opiewają:

§. 76. Duchownemu, któremu pieczę dusz w więzieniu poruczono, wolno jest w czasie Wielkanocnym i w każdym czasie, kiedy służba jego wedle poszczególnych istniejących przepisów tego wymaga, wejść do więzienia i rozmawiać z uwięzionymi w przytomności nadzorczy.

O ile i z jakimi środkami ostrożności dozwoloną uwięzionemu rozmowa z duchownym, przezeń samego wybranym, stanowi §. 166 (obecnie §. 186) ustawy o post. karnem.

Spowiadać się mogą uwięzieni przed duchownym dla więzienia umyślnie przeznaczonym każdego czasu, przed innym zaś tylko za wyraźnem zezwoleniem naczelnika sądu.

Spowiedź odbywa się w nieobecności dozorczy więzień, należy jednak w tym wypadku zachować potrzebne środki

przepisów pod względem widywania się uwięzionego z duchownym i innemi osobami.

e) Zwiedzanie więzień.

§ 31.

O zwiedzeniu więzień przez przełożonego sądu w myśl §. 189 u. o p. k. przedsięwziętem, należy spisać protokół.

11. Przechowane przedmioty.

§. 32.

W razie przyjęcia jakich przedmiotów w sądowe przechowanie, musi ich oznaczenie na okładce lub kartce, pieczęcią sądową przymocowanej, dokonać się mające, dokładnie wskazywać na sprawę karną

ostrożności zapobiegające ucieczce uwięzionego i porozumieniom mogącym cel śledztwa udaremnić.

§. 78. Jedynie przełożony sądu albo sędziego śledczy może udzielić §. 166 (obecnie 186) u. o p. k. wymaganego pozwolenia do rozmowy uwięzionego z innemi osobami.

Rozmowa ma miejsce zwyczajnie w sali sądowej lub w izbie urzędowej nadzorca więzień, a tylko wtedy, jeżeli to w skutek stanu zdrowia uwięzionego jest niemożliwem, w więzieniu.

Tylko w bardzo ważnych wypadkach, jeżeli proszono o rozmowę z bliskim uwięzionego krewnym, który z powodu zagrażającego stanu śmierci do sądu przybyć nie może, może przełożony Sąd w razie jeżeli niema żadnej obawy, pozwolić, by rozmowa odbyła się w domu prywatnym, a uwięziony przy należytem zachowaniu środków ostrożności tamże został odprowadzony.

Osoba sądowa do czuwania nad rozmową przeznaczona winna w ważniejszych wypadkach przynajmniej z głównymi okolicznościami śledztwa być obznajomiona.

i protokół do którego należą, a to przez powołanie liczby protokołu podawczego i numeru dziennika.

Przyjęte w sądowe przechowanie przedmioty, do nabożeństwa przeznaczone, należy wydać najbliższemu pasterzowi duchownemu odnośnego wyznania religijnego, jeżeli takowe nie mają być zwrócone upoważnionemu do ich posiadania.

12. Tabela wykazawcza.

§. 33.

Tabelą wykazawczą §. 30 instrukcji dla sądów karnych z 16. czerwca 1854^{*}) przepisana sporzą-

§ 30 opiewa:

Co do wygotowania przepisanych w §. 324 (obecnie 405) ust. o p. k. tabel wykazawczych i co do dalszych z niemi zarządzeń należy przepisy w rozporządzeniu Ministra sprawiedliwości z dnia 5. marca 1853 r. l. 44 Dz. u. p. dla niektórych krajów koronnych wydane z następnymi zmianami na przyszłość w ogóle przestrzegać.

Nałożony w §§. 2 i 7 powołanego rozporządzenia na prokuratorów rządowych obowiązek udzielania tabel wykazawczych władzom bezpieczeństwa, przechodzi w myśl §§. 324 i 425 (dawnej) ustawy o post. karn. na władze sądowe.

(Wygotowanie tabeli wykazawczej należy wedle §. 405 u. o p. k. znowu do prokuratora rządowego).

Jeżeli osądzony jest poddanym obcego państwa, należy dokumenty okoliczność tę stwierdzające, dołączyć w wiarygodnym odpisie do tabeli wykazawczej.

Tabele wykazawcze co do skazanych, mających odbyć karę więzienia w tym sądzie, który wydał wyrok w pierwszej instancji, oddać należy nadzorczy więzień: tenże winien takowe w sposób § 3 powołanego przepisu określony wypełnić a przed końcem kary, potrzebnemi zaopatrzyć uwagami i Sądowi do dalszego przedłożyć użytku. W ten sam sposób winien nadzorca więzień przepisane w §. 6. wspomnianego rozporządzenia kwartalne wykazy sporządzić i sądowi przedłożyć.

dział ma sędzia śledczy, gdyby zaś śledztwo wstępne nie miało miejsca, przewodniczący rozprawy głównej według wzoru I^{*)}); ostatni (przewodniczący) winien stwierdzić swoim podpisem dokładność wpisów. Oddział drugi rubryki siódmej należy zostawić próżnym i wypełni go w swoim czasie władza karę wykonująca.

12. Zawiadomienie prokuratora o rozpoczęciu kary.

§. 34.

O rozpoczęciu pełnienia każdej przez Trybunał orzeczonej kary więziennej należy prokuratora rządowego zawiadomić; jeżeli skazani mają być odstawieni do zakładu karnego, należy mu prócz tego doręczyć tabelę wykazawczą, tudzież odpis wyroku i powodów.

W razie odsiadывania kary więzienia przy innym a nie przy orzekającym Trybunale, należy o rozpoczęciu pełnienia kary zawiadomić prokuratora rządowego przy sądzie orzekającym.

14. Zawiadomienie o osądzeniach.

§. 35.

O doniesieniach co do nastąpiionych osądzeń, które sąd wedle §. 402 u. o p. k. uczynić winien, należy prokuratora rządowego zawiadomić.

*) Tak tutaj jak i w dalszym ciągu niniejszego przepisu wykonawczego, powołanych wzorów nie umieszczam dla oszczędzenia miejsca, tem więcej, że interesowani mają je w sądach pod ręką.

15. Zawiadomienie władzy bezpieczeństwa.

§. 36.

Prócz wypadków w §. 7 rozporządzenia z dnia 5. marca 1873 l. 44 Dz. u. p. *) przytoczonych należy władzę bezpieczeństwa o nastąpieniem osądzeniu także wówczas zawiadomić, gdy wydano wyrok na podstawie ustawy z dn. 10. maja 1873 l. 108 Dz. u. p. prawiącej o przepisach przeciw próżniakom i włóczęgom.

16. Oskarżenie w zastępstwie.

§. 37.

Przepisane w §. 48 ust. 2 i 3 u. o p. k. zawiadomienie strony interesowanej prywatnej o odstąpieniu prokuratora od dochodzenia następuje od sądu.

§. 7 opiewa:

Prokuratorowie rządowi przy sądach powiatowych kolegialnych winni przy zarządzeniu wykonania wszelkich innych w § 2 niewymienionych wyroków karnych o zbrodnie i występki, udzielić otrzymane tabele, a tak samo i sądy powiatowe przy wykonaniu wyroków o przekroczenia wydanych, wygotowane przez nie według tego samego wzoru tabele, w razie jeżeli w miejscu orzekającego sądu znajduje się władza policyjna, też, w przeciwnym razie politycznej władzy powiatowej, w której obrębie sąd karny się znajduje. Nie należą tu te wypadki, w których wydano wyroki karne z powodu takich występków przeciw bezpieczeństwu czci, które mogą być dochodzone tylko na żądanie obrażonego i nie pociągają za sobą kary więzienia sześciomiesięcznej, albo z powodu przekroczeń niepochoďzących z chęci zysku, ani nienaruszających publicznej obyczajności lub publicznego spokoju i porządku i które wreszcie nie podlegają karze zamknięcia sześciomiesięcznej.

§. 38.

Do aktów, które w myśl §. 154 instrukcji dla sądów karnych z d. 16. czerwca 1854*) do dziennika podawczego mają być wnoszone, należą także wnioski strón interesowanych prywatnych na wprowadzenie śledztwa wstępnego (§. 48 ust. 1. u. o p. k.) oświadczenia ich co do utrzymania w mocy dochodzenia (§. 48 ust. 2, 3. u. o p. k.) i podane przez nich wnioski oskarżenia.

§. 39.

Sąd winien o każdym wniesionem oskarżeniu w zastępstwie, dniu rozprawy głównej w skutek onegoż i o ostatecznem załatwieniu sprawy karnej, prokuratora rządowego przez udzielenie aktu za-
wiadomić.

17. Przechowanie aktów w Registraturze.

§. 40.

Do głównych oddziałów Registratury według § 167 instrukcji dla sądów karnych z d. 16. czerwca 1854 założyć się mających, należy akta według następujących rozróżnień przydzielać:

*) §. 154 opiewa:

Oprócz pisemnych podań strón wniesionych przez prokuratorję rządową aktów oskarżenia, odwołania się i innych odrębnych podań pisemnych, doniesień protokolarnych o czynach karygodnych co do których nie wdrożono jeszcze śledztwa w sądzie, — odezw i rozporządzeń innych władz i sprawozdań do sądu składanych nie powinien być żaden akt lub pismo sądowe do dziennika podawczego wniesione, lecz każdy akt należy udzielić sędziemu śledczemu, celem wpisania go do dziennika śledztwa i dołączenia do aktów śledczych.

A) akta spraw karnych, innym władzom odstąpionych;

B) akta spraw karnych zakończonych bez przedsięwzięcia rozprawy głównej;

C) akta spraw karnych, w których rozprawę główną odbyto;

D. zawiadomienia i korespondencje innych władz w sprawach karnych, które nie odnoszą się do wypadków karnych w sądzie rozpoznawanych;

E) akta dotyczące sprawy więzień;

F) akta Trybunału jako Sądu apelacyjnego (§. 13 l. 2. u. o p. k.)

18. Koszta i grzywny.

a) Koszta półroczy przysięgłych.

§. 41.

Każdy przysięgły, któremu wedle §. 25 ustawy z 23. maja 1873 l. 121 Dz. u. p. o układaniu list przysięgłych należy się wynagrodzenie, otrzyma kwotę 1 zł. a. w. za każdą godzinę drogi tam i napowrót.

Oddalenie oblicza się tak samo, jak przy jazdach służbowych urzędników sądowych.

Koszta te będą uiszczone jako zaliczki z funduszu zapasowego karnosądowych kosztów.

b) Koszta wykonania kary przy karach więzienia

§. 42.

Koszta wykonania kar więzienia o ile one wedle §§. 387 i 388 u. o p. k. obejmują wydatki

na żywność, łoże, opał, światło, dostarczenie tudzież czyszczenie bielizny i sukien, niemniej wypadającą na każdego więźnia część kosztów strzeżenia i zarządu domu kary, należy dla wszystkich więźniów pewnego okręgu według głów i dni jednakowo, jednak dla każdego rodzaju domów kary, mianowicie dla samoistnych zakładów karnych, dla domów więziennych przy Trybunalach pierwszej Instancji i dla aresztów przy sądach powiatowych oddzielnie obliczyć.

Koszta słabości i połogu zaś, należy tylko dla pojedynczego więźnia, u którego one narosły, obliczyć i to zawsze w wysokości rzeczywistych wydatków.

§. 43.

Koszta wykonania kary, według głów i dni jednakowo obliczyć się mające, oznacza dla każdego samoistnego zakładu karnego od trzech do trzech lat Minister sprawiedliwości, a dla domów więziennych przy Trybunalach pierwszej instancji w obrębie każdego wyższego Sądu krajowego i dla aresztów przy sądach powiatowych w obrębie każdego Trybunału pierwszej Instancji, rokrocznie Prezydent sądu wyższego.

aa) Koszta wykonania kary dla zakładów karnych

§. 44.

W samoistnych zakładach karnych należy w tym celu w ten sposób postępować:

Zlicza się razem urosłe w ostatnich trzech latach kalendarzowych, całkowicie ubiegłych, wydatki na opatrywanie potrzeb więźniów (żywność, łoże, opał, światło, dostarczenie i czyszczenie bielizny i su-

kień), na zapłatę dozorców i urzędników, na utrzymanie w dobrym stanie budynków i sprzętów, na opędzenie potrzeb domowych, kancelaryjnych i wszelkich innych, strzeżeniem i zawiadywaniem zakładu, łącznie z prowadzeniem robót, spowodowanych.

Z tego strąca się wartość pieniężną z robót więźniów w ciągu tych trzech lat uzyskaną, i tak otrzymaną sumę dzieli się przez liczbę dni opatrywania potrzeb więźniów wśród tego czasu ubiegłych.

Kwota w ten sposób uzyskana przedstawia na każdego pojedynczego więźnia i na każdy dzień przypadającą część kosztów wykonania kary na następujące trzy lata

Ułamki jednak centów przewyższające połowę bierze się za pół centa, mniejszych zaś nie uwzględnia się wcale.

bb) Koszta wykonania kary dla domów więziennych i aresztów sądowych.

§. 45.

Przy domach więziennych u Trybunałów pierwszej Instancji i przy aresztach u sądów powiatowych oblicza się koszta wykonania kary na jednego więźnia i na jeden dzień wypadające za każdy rok w ten sposób, że sumę wszelkich w ubiegłym zupełnie przedostatnim roku kalendarzowym u wszystkich Trybunałów odnośnego obrebu sądu wyższego, względnie u wszystkich Sądów powiatowych w obrebie odnośnego Trybunału pierwszej Instancji, na zapłatę dozorców i urzędników więziennych, na utrzymanie w dobrym stanie lokalów więziennych i sprzętów, tudzież na opędzenie potrzeb domowych, kancelaryj-

nych i wszelkich innych, strzeżeniem i zawiadywaniem domu więziennego (aresztu) spowodowanych, z wyjątkiem kosztów prowadzenia robót — urosłych kosztów, dzieli się przez sumę wszystkich w ciągu tego roku upłynionych dni opatrywania tych potrzeb i tak uzyskaną kwotę dolicza się do kwoty kosztów opatrywania potrzeb każdego więźnia i na każdy dzień według §. 387 u. o p. k. każdorazowo oznaczonej. Z powstałemi przy tem ułamkami centów postąpi się wedle §. 44.

W razie używania więźnia w ciągu czasu kary do robót w miejscu kary (domu więziennym, areszcie) zaprowadzonych, należy od sumy wypadających na niego wedle pierwszego ustępu tego paragrafu kosztów wykonania kary, potrącić czysty dochód jaki z jego roboty do kasy zapasowej wpłynął, a który ma być obliczony według liczby pełnionych przezeń dni roboczych i według opłaty dziennej zwyczajnej w miejscu kary.

Potrącenie to nie może jednak w żadnym razie przewyższać kwoty zapłaty za robotę (zarobku nadobowiązkowego), jaka dla więźnia w ciągu tego samego czasu wedle przyjętego systemu przypada

cc) Ogłoszenie kosztów wykonania kary przy karach więzienia.

§. 46

Oznaczona dla każdego samoistnego zakładu karnego cyfra kosztów wykonania kary, przypadająca na jednego więźnia i dzień jeden będzie w Dzienniku ustaw państwa ogłoszoną.

Cyfrę dziennych kosztów wykonania kary, łożonych na sądowych więźniów, należy przez urzędowy dziennik krajowy ogłosić i zawiadomić o tem pisemnie sądy interesowane.

dd) Wymierzenie kosztów wykonania kary przy karach więzienia na podstawie poprzedniej ust o post. karn.

§. 47.

Wymierzone w myśl poprzednich paragrafów koszta wykonania kary należy tylko od takich więźniów ściągnąć, którzy na karę więzienia skazani zostali wyrokiem na mocy ust. o post. karn. d. 23 maja 1873 r. l, 119 Dz. u. p. wydanym.

Od osób skazanych na karę więzienia, wyrokiem według poprzedniej ustawy o postępowaniu karnem wydanym, ściągnąć należy koszta opatrywania potrzeb w myśl dotychczasowych przepisów na rok 1873 oznaczone, o ile zwrot ich w ogóle ma mieć miejsce.

e) Ściągnięcie kosztów postępowania karnego i wykonania kary.

§. 48.

Ściągnięcie kosztów postępowania karnego i wykonania kary następuje aż do dalszego rozrządzenia, przez sądy wedle dotychczasowych przepisów.

§. 49.

Zatrzymanie własności obwinionego, wziętej przy sposobności postępowania karnego w przeciwnanie sądowe, celem pokrycia kosztów postępowania (§. 138

instrukcji dla sądów karnych z 16. czerwca 1854*), zawisłem jest od warunków w §. 391 u. o p. k. przewidzianych.

d) Grzywny.

§. 50.

Grzywny mają tak jak dotychczas sądy ścigać. O nastąpionej zapłacie grzywn, wyrokiem orzeczonych, należy prokuratora rządowego przez udzielenie mu aktu do przejrzenia zawiadomić.

§. 51.

Grzywny przez Trybunały pierwszej lub wyższej instancji w myśl §. 7. u. o p. k. wyrzeczone, a przez Sądy powiatowe ściągnięte, należy od wypadku do wypadku odselać Trybunałowi pierwszej instancji za pokwitowaniem.

§. 52.

Co do tak wpłynionych grzywn i wypłaconych kwot należy z końcem stycznia każdego roku sporządzić według wzoru II. rachunek, zaopatrzony w potrzebne załączenia, i takowy sądowi wyższemu przedłożyć.

Jeżeli nie było żadnego wpływu i żadnej wypłaty, należy donieść o tym braku.

*) § 138 opiewa:

Jeżeli przy sposobności śledztwa dostanie się własność obwinionego w przechowanie sądowe, to można taką pod warunkami w §. 343 (obecnie 391) u. o p. k. przewidzianemi zatrzymać na pokrycie kosztów postępowania karnego. Każde tego rodzaju ubezpieczenie należy w aktach śledczych i wprowadzić się mającym w myśl §. 134 spisie kosztów uwidocznic.

§. 53.

Zarząd wpłynionych grzywn, jakoteż użycie ich w myśl §. 7. u. o p. k. na wsparcie wypuszczonych z zamknięcia, przysłuża przy Trybunałach komisji złożonej z przełożonego Trybunału, z sędziego mającego sobię poręczonym nadzór nad sprawami więzień i z prokuratora rządowego. Komisja rozstrzyga większością głosów.

Przy sądach powiatowych wydaje te rozporządzenia sędzia powiatowy, po wysłuchaniu urzędnika do czynności prokuratorji rządowej powołanego.

Przechowanie kwot pieniężnych przysłuża w każdym razie przełożonemu sądu.

§. 54.

Wsparcie dać należy przedewszystkiem takim osobom, które zupełnie są bez pomocy i po których spodziewać się można, że starać się będą o uczciwy zarobek.

Przy tych samych danych uwzględnić należy wypuszczonych z zamknięcia śledczego przed wychodzącymi skazanymi.

c) Wyrok śmierci.

§ 55.

Za wykonanie wyroku śmierci należy się kadowi 25 zlr., a każdemu z potrzebnych do tego pomocników jego 5 zlr. Prócz tego należy mu się w razie wykonania kary po za obrębem jego mieszkania, prócz wynagrodzenia kosztów środka komunikacji jakiego użyć powinien, dzienny dodatek na

żywność w kwocie 5 złr. razem dla niego i jego pomocników.

IV. Ewidencja, kontrola i nadzór.

1. Uwidocznienia i rejestry.

a) Sądy powiatowe

§. 56.

Sądy powiatowe mają co do otrzymanych doniesień o zbrodniach i występkach prowadzić rejestr według wzoru III.

§. 57.

Co do rozpoczętych wypadków przekroczeń winien sąd powiatowy rejestr według wzoru IV. prowadzić.

b) Trybunał pierwszej instancji.

§. 58.

W miejsce wzoru rejestru głównego w §. 6 instrukcji dla sądów karnych z dnia 16. czerwca 1854 przepisanego, służyć ma wzór V.

Prócz tego należy prowadzić osobny rejestr co do wszelkich weszłych aktów oskarżenia według wzoru VI.

c) Izba radna.

§. 59.

Przewodniczący Izby radnej prowadzić winien co do aktów na posiedzeniach Izby Radnej przed-

stawionych rejestr według wzoru VII. Rubryki mają być wypełniane podczas posiedzenia.

d) Przewodniczący

§. 60.

Przewodniczący rozprawy głównej przy Trybunale sądowym i przewodniczący Trybunału przysięgłych winien co do przychodzących doń wypadków karnych prowadzić rejestr według wzoru VIII.

Jeżeli przewodniczący Trybunału przysięgłych nie jest członkiem Trybunału sądowego, winien przełożony Trybunału sądowego po ukończeniu sesji przydzielić rejestra członkowi Trybunału sądowego do przeprowadzenia czynności urzędowych, z nim w związku będących.

e) Trybunał jako Sąd apelacyjny.

§. 61

Co do zażaleń i odwołań, weszłych do Trybunału sądowego jako sądu apelacyjnego przeciw zarządzeniom sądów powiatowych, prowadzić należy spis według wzoru IX.

2. Wykazy czynności.

a) Sądy powiatowe.

§. 62.

Sądy powiatowe mają wykazy swych czynności karnosądowych według wzoru X. sporządzić się mające przesłać co roku i to w przeciągu dni

ośmiu po upływie roku do Trybunału pierwszej instancji, który je sądowi wyższemu przedłoży.

§. 63.

Przewilziane w §. 95 u. o p. k. miesięczne sprawozdanie o stanie wszystkich wdrożonych sledztw wstępnych winien Sąd powiatowy złożyć przez przedłożenie wykazu według wzoru XI.

W wykazie tym zamieścić należy także dochodzenia wstępne przez Izbę radną według §. 12 ust. o p. k. przydzielone.

Izba radna winna otrzymany wykaz bezzwłocznie zbadać, poczynić potrzebne zarządzenia i zwrócić wykaz ten najdalej w dniach ośmiu sądowi powiatowemu, który takowy po uzupełnieniu wpisów co do rozpoczętych już wypadków karnych i po wpisaniu następnie wdrożonych wypadków karnych użyć może do ponownego sprawozdania.

1) Trybunał pierwszej instancji

§. 64.

Roczne wykazy czynności mające być przez Trybunały pierwszej Instancji według §. 42 Instrukcji dla sądów karnych z 16. czerwca 1854 przedkładane, sporządzać należy według wzoru XII.

§. 65.

Trybunały pierwszej Instancji przedkładają roczne wykazy swych czynności w sprawach o przekroczenia Sądowi wyższemu według wzoru XIII.

c) Sąd wyższy

§. 66.

Sądy wyższe sporządzają wykaz swych czynności w sprawach karnych według wzoru XIV.

d) Sąd kasacyjny

§. 67.

Wykaz czynności, przez Najwyższy Trybunał sądowy jako Trybunał kasacyjny z końcem roku ministrowi sprawiedliwości udzielać się mający, sporządza się według wzoru XV.

Część druga.

Postanowienia o czynnościach urzędowych prokuratoryj rządowych.

ROZDZIAŁ I

O czynnościach urzędowych prokuratorji rządowej przy Trybunałach.

Doniesienia.

§. 68.

Prokurator rządowy winien ustne doniesienia spisać, jeżeli je uważa za uzasadnione. Jeżeli je uważa za bezpodstawne, winien o tem pouczyć donosiciela, a w razie obstawania przez tegoż przy doniesieniu winien o niem na żądanie spisać protokół.

§. 69.

Jeżeli prokurator rządowy otrzymane doniesienia odłoży (§. 90 u. o p. k.) a wstępnych dochodzeń sądowych nie przedsiębrano, winien w wypadkach gdy dostawiono obwinionego do sądu, gdy jakie przedmioty w sądowe przechowanie mają być wzięte — lub gdy w ogóle jakie zarządzenia ze strony

sądu wydane być mają — udzielić temuż potrzebnych wiadomości.

Dochodzenia wstępne.

§. 70.

W razie spowodowania dochodzeń wstępnych przez prokuratora rządowego, winien on się zwyczajnie w miejscach gdzie się znajdują państwowe władze policyjne, udawać do takowych.

On oznaczy tylko w ogólności kierunek w jakim dochodzenia wstępne prowadzić należy, może jednak także co do pojedynczych przedsięwziąć się mających czynności urzędowych udzielić pewnych wskazówek. W szczególności może on domagać się spisania protokołów a nawet oznaczyć pojedyncze pytania, na które żąda przesłuchania.

Znoszenie się winno nastąpić ile możności ustnie; w ważniejszych wypadkach winien on spisać co zarządził i co mu udzielono; również jest uprawnionym zażądać przedłożenia sobie takich zapisków od władzy zawezwanej.

W razie zachodzących nieprawidłowości, niesprawiedliwionego wzbronienia udzielenia pomocy lub zwlekania, winien się prokurator rządowy udać do władzy nad wezwaną władzą bezpośrednio przełożonej albo do prokuratora rządowego starszego.

Postanowienia te mają także wówczas zastosowanie, gdy prokurator rządowy inne władze administracyjne, a niepaństwową władzę policyjną wzywa o przedsięwzięcie dochodzeń wstępnych.

Śledztwo wstępne.

§. 71.

Jeżeli prokurator rządowy postawi wniosek wytoczenia śledztwa wstępnego, winien on w myśl §. 92 u. o p. k. stanowczo i dokładnie oznaczyć osoby, przeciwko którym i czyny względem których wniosek uczynił.

A ma to i wówczas nastąpić, jeżeli w toku śledztwa wstępnego postawionym zostanie wniosek o rozszerzenie takowego na inny czyn lub inne osoby.

§. 72.

Nawet po wdrożeniu śledztwa wstępnego baczycie winien prokurator rządowy na zebranie materiału do prowadzenia dalszego śledztwa potrzebnego i w tym celu może także inne władze o poparcie zawezwać (§. 36. u. o p. k.)

Akt oskarżenia.

§. 73.

W razie wniesienia aktu oskarżenia przeciw kilku obwinionym można w wypisach dla pojedynczych obwinionych wypuścić te punkty oskarżenia, które ich ani pośrednio ani bezpośrednio nie dotyczą.

§. 74.

Jeżeli uwięziony obwiniony przed sądem oświadczy, że zrzeka się doręczenia mu aktu oskarżenia (§. 209 u. o p. k.) i zadowolni się jego odczytaniem to można doręczenia mu zaniechać i wówczas odczy-

tanie w protokole stwierdzić się mające zastępuje miejsce doręczenia aktu oskarżenia.

Utrzymywanie w ewidencji oskarżeń w zastępstwie.

§. 75.

Prokurator rządowy powinien zważać na to, by miał zawsze wiadomość o stanie rozpraw kar-nych, prowadzonych na mocy zaskarżeń w zastęp-
stwie; winien o zajściu każdego takiego wypadku i w razie nieukończenia sprawy karnej w postępo-
waniu wstępnem, o wniesieniu aktu oskarżenia i te-
goż skutku prokuratora rządowego starszego za-
wiadomić.

Wykonanie kary.

§. 76.

Co do obowiązku prokuratora rządowego z §. 405 ust. o p. k. do odstawienia tych osądzo-
nych, którzy swą karę w zakładzie karnym odbyć
mają, stanowi się co następuje:

Jeżeli osądzony pozostaje na wolnej nodze, oznaczy prokurator rządowy z uwzględnieniem za-
chodzących okoliczności, ażeli osądzony stawić się
ma bezpośrednio w zakładzie karnym czy też w są-
dzie. O wydanem zarządzeniu i o czasie, od którego
osądzony rozpocząć ma karę, należy tak tego jakoteż
władzę do przyjęcia jego powołaną zawiadomić. Je-
żeli osądzony nie usłucha wezwania, winien proku-
rator rządowy za pośrednictwem sądu spowodować
jego zamknięcie.

Co do osądzonych, w sądowym zamknięciu zostających, winien prokurator rządowy wskazać przełożonemu Trybunału sądowego zakład karny, do którego mają być odstawieni. Przytem baczyć należy na to, iżby osądzonych wśród równych okoliczności, oddawano do zakładu karnego w tym samym porządku, w jakim karę w Sądzie rozpoczęli.

We wszystkich wypadkach winien prokurator rządowy tabele wykazawczą tudzież odpis wyroku i powodów (§. 34) przesłać zakładowi karnemu.

Wygnanie z kraju, wydalenie.

§. 77.

Jeżeli wyrokiem wygnanie z kraju lub wydalenie wyrzeczono, winien prokurator rządowy piórz doniesienia w §. 407 u. o p. k. przepisanego, udzielić o tem wiadomość do centralnego dziennika policyjnego.

Sprzedaż depozytów.

§. 78.

Prokurator rządowy winien przewidzianą w §§. 377 i 379 u. o p. k. sprzedaż przedmiotów ze śledztwa karnego pochodzących, przez Sąd spowodować i czuwać nad jej wykonaniem.

Ogłoszenia.

§. 79.

Doniesienia o ważnych wypadkach, które sądy w myśl istniejących przepisów do centralnego dzien-

nika policyjnego podawać są obowiązane, uczyni w razie, gdy zachodzi potrzeba takiego doniesienia, a sąd nie jest z rzeczą obznajomionym, prokurator rządowy.

Opracowanie spraw.

§. 80.

Za zezwoleniem prokuratora rządowego starszego może prokurator rządowy, jeżeli objętość spraw tego wymaga, pozostawić niektórym z swoich zastępców samoistne prowadzenie przydzielonych im spraw karnych; jest on jednak i w tych wypadkach obowiązany osobiście dokładnie zbadać oświadczenie co do odłożenia doniesień (§. 90 u. o p. k.), wniesienie aktu oskarżenia w wypadkach podlegających Trybunałowi przysięgłych, tudzież wniesienie zażaleń nieważności.

Przejrzenie aktów.

§. 81.

Prokurator rządowy starszy, jest uprawniony przeziierać akta wyższego Sądu krajowego i temuż podwładnych sądów, nie wyłączając protokołów obrad. To samo prawo przysługuje prokuratorowi rządowemu wobec Trybunału pierwszej Instancji i wobec sądów powiatowych, temuż podwładnych.

Sprawozdanie miesięczne.

§. 82.

W miesięcznych sprawozdaniach w myśl §. 31 u. o p. k. prokuratorowi rządowemu starszemu skła-

dać się mających, należy osobno podawać ilość spraw karnych załatwionych przez odłożenie doniesienia, a ilość takich, które w inny sposób zostały załatwione. Co do spraw karnych, jeszcze w toku będących, należy o stanie tychże w ten sposób donieść, izby osobno była uwidocznioną ilość spraw zostających w toku dochodzeń wstępnych, w toku śledztwa wstępnego tudzież w toku oskarżenia, wreszcie tych spraw karnych, w których rozprawę główną już odbyto. W wypadkach większej wagi należy donieść osobno o stanie każdej sprawy karnej.

Prokurator rządowy starszy może w razie uznanej przez się potrzeby zażądać od prokuratora rządowego bliższych wyjaśnień co do spraw karnych załatwionych lub co do stanu spraw w toku będących.

Zapiski co do rozpraw głównych.

§. 83.

Prokurator rządowy winien co do zarządzonych rozpraw głównych i co do wyniku tychże prowadzić wedle wzoru XVI. rejestr, urządzony według bieżących dni roku.

Doniesienia sądów powiatowych.

§. 84.

Prokurator rządowy winien utrzymywać w ewidencji doniesienia Sądów powiatowych pod względem dochodzeń wstępnych o zbrodnie i występki przez nie według §. 89 u. o p. k. wdrożonych i czuwać nad przedłożeniem w należyłym czasie aktów, odnoszących się do uwięzionych.

Wykaz czynności prokuratoryj rządowych.

§. 85.

Roczny wykaz czynności, przez prokuratorów rządowych według §. 22. rozporządzenia dla prokuratoryj rządowych z dnia 3. sierpnia 1854 *) przedkładać się mający, należy sporządzać według wzoru XVII, a wykaz statystyczny według wzoru XVIII.

Wykaz czynności prokuratoryj rządowych starszych.

§. 86.

Prokurator rządowy starszy założy wykaz swych własnych czynności, jaki Ministrowi sprawiedliwości winien przedkładać, według wzoru XIX.

*) § 22 opiewa:

Prokuratorowie rządowi przy Trybunałach pierwszej Instancji winni z początkiem każdego roku, a najdalej do 31 stycznia przedłożyć prokuratorowi rządowemu starszemu według wzoru I. wykazy czynności co do spraw, jakie zaszły u nich w roku ubiegłym.

Przytem przestrzegać należy, by doniesienia i wnioski gdyby nawet i więcej czynów karygodnych dotyczyły, tudzież odwołania się gdyby do więcej ustępów orzeczenia lub uchwały się odnosiły, raz tylko, a to w razie gdy schodzą się zbrodnie z występami, w rubrykę pierwszych były wstawione.

ROZDZIAŁ II.

O urzędowych czynnościach organów prokuratury
rządowych przy sądach powiatowych.Organy prokuratury rządowych przy Sądach
powiatowych.

§. 87.

Czynności prokuratury rządowych wykonywują przy sądach powiatowych organy teje następnie określone:

- 1) Urzędnicy prokuratury rządowej;
- 2) ustanowieni do tego urzędnicy władz politycznych i policyjnych;
- 3) zamianowani umyślnie funkcjonariusze prokuratury rządowej i tychże zastępcy.

Minister sprawiedliwości postanawia, w którym z powyższych sposobów mają być przy pojedynczych sądach powiatowych pełnione czynności służbowe prokuratury rządowej, a mianowicie tam, gdzie mają współdziałać władze polityczne i policyjne, w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych.

O funkcjonariuszach prokuratury rządowych
w szczególności.

1. Mianowanie.

§. 88.

Funkcjonariuszem prokuratury rządowej lub tegoż zastępcą może być tylko ten mianowanym,

kto w pełni używa praw obywatelskich, ma potrzebne uzdolnienie i jest godnym potrzebnego zaudania. Musi on zająć zwyczajne swe mieszkanie w miejscu urzędowania sądu powiatowego lub w bezpośredniej z nim bliskości i władać językami sądowemi.

Mianowanie przysłuży prokuratorowi rządowemu starszemu, który poprzód porozumieć się ma z naczelnikiem kraju.

Jeżeli mający być mianowanym zostaje w służbie publicznej, należy zasięgnąć przyzwolenia jego władzy przełożonej.

Prokurator rządowy starszy może każdego czasu usunąć funkcjonariusza prokuraturji rządowej od jego urzędu bez podania powodów, a usuniętemu nie przysłuży przeciw temu prawo zażalenia.

W ten sposób usunięty, może każdego czasu być ponownie mianowanym.

2. Rozpisanie konkursu.

§. 89.

Celem obsadzenia miejsc opróżnionych może prokurator rządowy starszy rozpiąć konkurs; nie jest on jednak w wyborze ograniczonym na te osoby, które się w skutek rozpisanego konkursu zgłosiły.

Podania wniesć należy do prokuratora rządowego, który je po upływie terminu wraz ze swem zdaniem prokuratorowi rządowemu starszemu przedłoży.

Do oceny zdolności ubiegających się powołanym, jak prokurator rządowy starszy, któremu też pozostawionem jest w drodze jaką uzna za stosowną, zasięgnięcie dalszych potrzebnych może wyjaśnień.

3. Przysięga służbowa.

§. 90.

Przed wstąpieniem do służby winien mianowany wykonać przysięgę służbową według roty we wzorze XX. zawartej.

Przysięgę odbiera prokurator rządowy; może on odnieść się do sędziego powiatowego o odebranie takowej.

4. Wynagrodzenie.

§. 91.

Minister sprawiedliwości oznaczy czy i w jakiej wysokości ma funkcjonarjusz prokuratorji rządowej pobierać wynagrodzenie za swą czynność służbową. Wynagrodzenie wypłaca na odezwę prokuratora rządowego starszego za przekazem prezydenta wyższego Sądu krajowego, urząd podatkowy w miesięcznych lub kwartalnych ratach z dołu.

§. 92.

Prawo do pobierania przyzwołonego wynagrodzenia zaczyna się z pierwszym dniem miesiąca następującego po dniu objęcia służby. Jeżeli pełnienie służby ustaje przed upływem miesiąca kalendarzowego, funkcjonarjusz prokuratorji rządowej ma prawo tylko do stosunkowej części należitości miesięcznej.

§. 93.

Usprawiedliwiona nieobecność w służbie, nie trwająca w ciągu roku dłużej jak jeden miesiąc, nie powoduje wstrzymania wypłaty wynagrodzenia.

Jeżeli nieobecność trwa dłużej lub nie została usprawiedliwioną, odpada wynagrodzenie na czas przerwania służby.

W razie usunięcia funkcjonariusza prokuratorji rządowej z urzędu bez podania powodów, należy mu się wynagrodzenie za miesiąc, w ciągu którego go usunięto.

§. 94.

Jeżeli należy wstrzymać wypłatę wynagrodzenia, winien o tem prokurator rządowy starszy bezzwłocznie z oznaczeniem dnia z którym wypłata ma ustać prezydenta wyższego sądu krajowego zawiadomić.

§. 95.

Prokurator rządowy może funkcjonariuszowi prokuratorji rządowej w ciągu jednego roku udzielić urlopu czternastodniowego, zaś prokurator rządowy starszy sześciotygodniowego.

5. Obowiązki urzędowe.

§. 96.

Funkcjonariusze prokuratorji rządowej winni urząd im przez rząd poruczony wykonywać według najlepszych swych sił i z ścisłą sumiennością, stosować się ściśle do nakazów swych przełożonych, a w szczególności surowo przestrzegać tajemnicy urzędowej. Nie wolno im od nikogo z powodu swej służby ani pośrednio ani bezpośrednio przyjmować podarków, ani też przyswoić sobie jakichkolwiek korzyści.

O przystąpieniu do stowarzyszenia politycznego winni prokuratora rządowego uwiadomić.

6. Kara porządkowa.

§. 97.

Z powodu uchybienia obowiązkom może prokurator rządowy orzec przeciwko funkcjonarjuszowi prokuratorji rządowej utratę wynagrodzenia do wysokości jednej raty miesięcznej.

Przeciw takiemu orzeczeniu można wnieść zażalenie w ciągu dni ośmiu do prokuratora rządowego starszego. Wnieść je należy u prokuratora rządowego.

7. Grzywny.

§. 98.

W razie zwłoki może prokurator rządowy przynaglać funkcjonarjusza prokuratorji rządowej grzywnami do wysokości 5 zlr.

Zażalenie przeciw temu nie jest dopuszczone; można jednak grzywnę tę znieść po dostatecznem usprawiedliwieniu. Oprócz tego może prokurator rządowy darować orzeczoną grzywnę z powodów na uwzględnienie zasługujących.

8. Złożenie z urzędu.

§. 99.

Jeżeli zajdą okoliczności, wśród których nie mógłby być funkcjonarjusz prokuratorji rządowej otrzymać swej posady, albo jeżeli tenże staje się

winnym ciężkiego uchybienia swym obowiązkom, winien go prokurator rządowy starszy natychmiast usunąć.

9. Chwilowe zastępstwo funkcjonariuszów prokuratorji rządowej.

§. 100.

Jeżeli czynności prokuratorji rządowej nie mogą być z tego powodu przy sądzie powiatowym wykonywane, ponieważ na razie nie masz tam organu do tego powołanego, lub takowy jest przeszkodzonym, wówczas może sędzia powiatowy w nagłych wypadkach, do pełnienia tych czynności jako funkcjonariusza prokuratorji rządowej, powołać podwładnego sobie urzędnika sądu, lub uzdolnionego do tego członka przełożeństwa gminy w siedzibie sądu, a jeżeli ani jedno ani drugie nie da się uskutecznić, innego męża godnego zaufania. W obu ostatnich wypadkach należy powołanego, jeżeli tenże nie zostaje już w służbie rządowej, zaprzysiądz.

O tem zarządzeniu należy bezzwłocznie prokuratora rządowego uwiadomić.

Postępowanie z doniesieniami.

§. 101.

Urzęduicy prokuratorji rządowych przy sądach powiatowych winni przyjąć wszelkie uczynione im doniesienia o takich czynach karygodnych, które nie jedynie na żądanie interesowanych mają być dochodzone, i spisać takowe jeżeli wniesiono je ustnie.

Doniesienia o przekroczeniach winni natychmiast z wnioskiem na ukaranie przedłożyć Sądowi powiatowemu (§. 451 u. o p. k.). Gdy sprawca nie jest wiadomym, winni w razie potrzeby dochodzenie wstępne przez Sąd lub władze bezpieczeństwa spowodować.

Jeżeli jednak mniemają, że niema prawnego powodu do ścigania sądowego, winni złożyć doniesienie, dopisując w krótkości powody ich do tego skłaniające i dołączyć akta do wykazu miesięcznego jaki prokuratorowi rządowemu przedkładają.

Jeżeli czyn doniesiony stanowi zdaniem ich zbrodnię lub występek, którego z urzędu ścigać należy, winni o tem bezzwłocznie donieść Sądowi powiatowemu (§. 89 u. o p. k.).

Zawiadomienie strony interesowanej prywatnej.

§. 102.

Olmawiając spowodowania dochodzenia, winien urzędnik pełniący czynności prokuratury rządowej zawiadomić o tem pisemnie stronę interesowaną (§. 449 u. o p. k.)

Postępowanie przy dostawianiu uwiezionych.

§. 103.

Jak skoro urzędnik pełniący czynności prokuratury rządowej otrzyma zawiadomienie o dostawieniu podejrzanego o przekroczenie, winien zaraz przedstawić swój wniosek o ściganie lub oświadczenie, że takiego wniosku nie czyni.

Osąd karny.

§. 104

W razie zachodzących warunków, w §. 460 u. o p. k. przytoczonych, należy wniesć o wydanie osądu karnego bez poprzedniego postępowania.

Odstąpienie od ścigania.

§. 105.

Prokurator rządowy może urzędników, pełniących czynności prokuraturji rządowej zobowiązać, iżby od swych, w myśl §. 451 u. o p. k. uczynionych wniosków, o ściganie w pewnych oznaczonych lub też we wszystkich wypadkach, jedynie po zasięgnięciu jego przyzwolenia odstępowali.

Znoszenie się z Sądami.

§. 106.

Ze Sądem znosić się należy ile możności ustnie. Wnioski przedstawiać należy pisemnie, chyba że sąd stwierdzi otrzymanie wniosku ustnie uczynionego.

W znoszeniu się ze Sądem winni urzędnicy prokuraturji rządowej występować w obec niego zawsze z czią mu należną.

Przy zarządzonych rozprawach głównych, zasiadają oni po prawej stronie sędziego i przemawiają do Sądu stojąc.

Korespondencja.

§. 107.

W znoszeniu się pisemnem, urzędnicy pełniący czynności prokuraturji rządowej, wysyłają do władz

im przełożonych sprawozdania, do innych władz odezwy.

W pismach do stron, winni zachować formy używane u władz publicznych.

Przejrzenie aktów.

§. 108.

Urzednicy pełniący czynności prokuraturji rządowej, mają prawo wglądać w akta w Sądzie powiatowym się znajdujące i tyczące się wypadków przekroczeń.

Registratura.

§. 109.

Urzednicy pełniący czynności prokuraturji rządowej winni zatrzymane u siebie akta oznaczyć bieżącemi liczbami, i w tym porządku ułożone, podług lat w pliki aktów zebrane i w sposób ułatwiający przegląd późnaczone, starannie przechować.

Przy ustaniu ich czynności urzędowej, należy akta oddać następcy.

Akta Registratury.

§. 110.

Prokurator rządowy jest obowiązany zażądać od urzedników, pełniących czynności prokuraturji rządowej przedłożenia sobie w pewnych czasokresach aktów Registratury. On zarządza wyłączenie i zniszczenie niepotrzebnych już aktów i przechowanie reszty aktów, które dla urzedników pełniących czyn-

ności prokuratorji rządowej są zbędne, we własnej Registraturze.

Komisyjne czynności urzędowe.

§. 111.

Prokuratorowie rządowi udzielają urzędnikom pełniącym czynności prokuratorji rządowej, stosownych wskazówek, czy i w których wypadkach mają brać udział osobiście w czynnościach urzędowych, które zostają z powodu przekroczeń po za siedzibą urzędową Sądu powiatowego przedsięwzięte.

W razie wzięcia na podstawie takich wskazówek udziału w czynnościach urzędowych po za siedzibą Sądu, należy się urzędnikom, pełniącym czynności prokuratorji rządowej, zwrot potrzebnych kosztów podróży i stosowne wynagrodzenie wyżywczego i kosztów pobytu. Wymierza je prokurator rządowy, a wypłata następuje z karno-sądowego funduszu zapasowego Sądu powiatowego.

Jeżeli czynności prokuratorji rządowej przy sądach powiatowych spełniają urzędnicy władz politycznych, policyjnych i sądowych, wówczas stosuje się wysokość ich należitości według przepisów dla nich obowiązujących.

Wykaz miesięczny.

§. 112.

Urzędnicy pełniący czynności prokuratorji rządowej przy sądach powiatowych, winni po upływie każdego miesiąca wykaz wdrożonych wypadków karnych i swych w tym względzie czynności, według

wzoru XXI sporządzony, przesłać prokuratorowi rządowemu.

Prokurator rządowy zbada ten wykaz i zwróci takowy bez zwłoki razem z swemi uwagami i wskazówkami, jakie uzna za stosowne.

§. 113.

O każdym przekroczeniu ustawy prasowej, ustawy o prawie stowarzyszenia i zgromadzania się, tudzież o każdym ważniejszym zdarzeniu w wypadkach przekroczeń, należy prócz tego do prokuratora rządowego osobne uczynić doniesienie i jeżeli nie chodzi o naglące zarządzenie, czekać na jego polecenia.

Sprawozdanie o postępowaniu urzędników, pełniących czynności prokuraturji rządowej.

§. 114.

Prokurator rządowy winien z końcem każdego roku składać prokuratorowi rządowemu starszemu sprawozdanie o czynności urzędowej urzędników, pełniących czynności prokuraturji rządowej przy sądach powiatowych, o ważniejszych zaś zajściach urzędników tych dotyczących, donosić od wypadku do wypadku.

T R E Ś Ć.

Część pierwsza.

Postanowienia o urzędowych czynnościach sądów w sprawach karnych.

	str.
I. Co do ustroju sądownictwa . . .	3
II. Co do prowadzenia spraw w Izbie radnej .	5
III. Co do pojedynczych czynności urzędowych w postępowaniu karnem	6
IV. Ewidencja, kontrola i nadzór	27

Część druga.

Postanowienia o czynnościach urzędowych prokuratury rządowych

I. przy Trybunałach	31
II. przy Sądach powiatowych	39

.

Spis alfabetyczny.

(Liczby oznaczają paragrafy.)

Akt oskarżenia 73, 74.

Aktów przegląd 81, 108.

Areszt śledczy 24—27.

Areszt dla zapobieżenia znowom 26.

Broń p. odebranie b.

Czynności urzędowe Sądów 1—67.

„ „ prokuratorji rządowej 68—114.

„ przy Trybunałach 68—86.

„ przy Sądach powiatowych 87—114.

Czuwanie prokuratoryj przy oskarżeniu w zastępstwie 75.

„ nad wykonaniem kary 76.

Depozyt sądowy 32.

Depozytów sprzedaż 78.

Dyety przysięgłych 41.

Dochodzenia wstępne przez prokuratorję 70.

Doniesienia, jak z nimi postąpić 9, 10, 68, 69, 101.

„ sądów pow. 84.

„ do prokuratorji 68, 69.

Doręczenie wezwań, uchwał 21.

Dostawienie obwinionego 23, 103.

Duchowni odwiedzanie uwieczonych przez d. 30.
Dyscyplinarny nadzór p. nadzór.
Dziennik 13.

Ewidencja czynności Sądów 56—67.

Funkcjonariusze prokuratury rządowych 87—114.
ich mianowanie 88, 89.

Funkcjonariusze prokuratury rządowych
zaprzysiężenie 90,
wynagrodzenie 91—95,
obowiązki służbowe 96,
kary dyscyplinarne 97—99,
zastępstwo 100,
sposób załatwienia czynności 101—111,
wykazy czynności 112—113,

Hostje 32.

Izba radna, czynności 5—8,
zapiski 59.

Kat, placu tegoż 55.

Kontrola nad Sądami 56—67.

Korespondencje organów prokuratury 107.

Koszta wykonania kary 42—47, 55.
ich ściąganie 48—49,
ogłoszenie 46.

Koszta podróży przysięgłych 41.

Liczba, oznaczenie l. 32.

Miesięczne wykazy prokuratury rządowych 82.
funkcjonariuszów prok. rząd. 112, 113.

Nadzór policyjny 36.

„ sądów 56—67.

„ funkcjonariuszów prokuratury 114.

Notatki prokuratury co do rozpraw głównych 83.

Obchodzenie się z więźniami 23—31.
Obrońca p. wykaz.
Odebranie broni 24.
Odstąpienie od oskarżenia 105.
Odwiedzanie więźniów 30.
Ogłoszenia 79.
Opisanie osoby 24
Opracowanie spraw przez prokuratorję rządową przy Trybunałach 80,
 przy sądach pow. 101—113.
Osąd karny 104.
Oskarżenie w zastępstwie 37.
Pieniądze uwiecznionego 24.
Płaca funkcyjnarjuszów prokuratorjy rząd. 91—95.
Podpisy przesłuchanych 17.
Pomocnicy kata 55.
Powieszenie 55.
Protokół co do uwiecznionych 28.
Protokół podawczy 38.
Protokołu spisanie 16—18.
Przechowanie przedmiotów 32.
Przejrzenie aktów 81.
Przekroczenia 87—114.
Przesłuchanie obwinionego 22.
Przeszukanie uwiecznionego 24.
Przyjęcie do więzienia śledczego 21.
Rejestry sądów pow. 56 57.
 Trybunałów 58, 61.
 Izby radnej 59,
 Przewodniczącego 60.
Rejestrowanie aktów przy Trybunałach 40,
 przy sądach powiatowych 110.
Rozpoczęcie kary, zawiadomienie o tem 34.
Rozprawa główna 83.

Ściągnięcie kosztów post. k. 50—52,
ich użycie 53, 54.

Senat, ułożenie 2.

Śmierci kara 55.

Sprawozdania 82, 112.

Sprzedaż depozytów 78.

Środki prawne dla funkcjonarjuszów prokuratoryj rządowych 97, 98.

Świadkowie sądowi 19.

Termina nieodraczalne 14, 15.

Tłumacz, użycie t. 18.

Urlop funkcjonarjuszów prokuratoryj rząd. 95.

Urzędowe czynności p. czynności.

Ustrój sądownictwa 1—4.

Uwięzieni; przepisy co do takowych 23—31,
protokół z u. 28.
środki ostrożności 29,
opisanie osoby i przeszukanie 24,
utrzymanie 29.

Wnioski oskarżyciela 11, 12.

Wygnanie 77.

Wykazy czynności Sądów pow. 62, 63.

Trybunałów 64, 65.

Sądu wyższego 66,

Sądu kasacyjnego 67,

prokuratoryj rządowych 83,

starszych prokuratoryj rząd. 85,

funkcjonarjuszów prokuratoryj rząd. 112, 113.

Wykaz obrońców 20,

Wykonanie kary 76

Zamknięcie 24

tymczasowe 23.

.awiadomienie o rozpoczęciu kary 34,
 o zasądzeniu 35,
 władzy bezpieczeństwa 36,
 osoby interesowanej prywatnej 37—102,
Znak ręczny 17.
 Znoszenie się Sądu z organem prokuratoryj rząd. 106.
Zwiedzanie więzień 31.
